

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobce:

M. Š., narozen X,
bytem X,
zastoupen Mgr. Martinou Knickou, advokátkou,
sídlem Tyršova 1434/4, 405 02 Děčín,

proti

žalovanému:

Krajský úřad Ústeckého kraje,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

za účasti osoby

zúčastněné na řízení:

Ing. M. S., narozen X,
bytem X,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 2. 2019, č. j. 435/UPS/2018-3, JID: 190483/2018/KUUK,

takto:

I. Magistrát města Ústí nad Labem, sídlem Velká Hradební 2336/8, 400 01 Ústí nad Labem, **není** osobou zúčastněnou na řízení v projednávané věci.

II. Žaloba se **zamítá**.

III. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím své právní zástupkyně domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 2. 2019, č. j. 435/UPS/2018-3, JID: 190483/2018/KUUK, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, stavebního odboru, (dále jen „stavební úřad“) ze dne

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

13. 7. 2018, č. j. MMUL/SO/S/210176/2018/Doš/76-16. Tímto rozhodnutím stavební úřad podle § 79 a § 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) a podle § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů k žádosti Ing. D. S. a Ing. M. S. rozhodl o umístění stavby „X“ na pozemku parc. č. X (ostatní plocha) a parc. č. X (orná půda) v katastrálním území X (dále i jen „navrhovaná stavba“). Žalobce se současně v žalobě domáhal toho, aby soud zrušil zmíněné rozhodnutí stavebního úřadu a uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady řízení.

Žaloba

2. Žalobce uvedl, že ve svých námitkách od počátku řízení konzistentně poukazuje na problematický terén svědčící o závažném problému v území, a tedy i o nevhodnosti navrhované stavby bez dalších opatření. Zpochybnil důvěryhodnost, správnost i úplnost vyjádření předloženého žadatelé o vydání územního rozhodnutí i posudku České geologické služby (dále jen „ČGS“). K prokázání těchto pochyb navrhl provedení relevantních důkazů. Jeho námitky ale nebyly ve správním řízení věcně přezkoumány, a to ani v jednom stupni. Správní orgány obou stupňů pouze převzaly závěry odborných posudků, a to i přes nedostatky, které bylo možno i jen laickým zkoumáním (či provedením navrhovaného dokazování) zjistit a které činí tyto závěry nedůvěryhodnými. Jejich rozhodnutí v důsledku toho postrádají základní náležitosti rozhodnutí ve smyslu § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).
3. Žalobce přitom ve správním řízení opakovaně upozorňoval na nesrovnalosti v posudku ČGS. Ty podle něj spočívaly v hodnocení jiných prvků a geologických jevů, než jaké byly popsány ve znaleckém posudku zpracovaném RNDr. Kněžkem, a z nichž byla dovozována rizika pro plánovanou výstavbu. V posudku ČGS naopak byly zdůrazněny zbytky úvozových cest, posun plotů v jiné lokalitě – např. v ulici Ke Hřišti; louky s hladkým svahem a agrární val. Z těchto irelevantních prvků je dovozována absence svahových deformací. Dále mělo dojít k opomenutí významných prvků, které jsou v jiném posudku popsány jako projevy nebezpečí svahových pohybů. Posudek ČGS se totiž vůbec nezabýval poškozeními nemovitostí, která byla detailně popsána a se svahovými pohyby zjevně souvisí. Přehlédl rovněž polygonální praskliny v nové silnici a postupné uzavírání dříve vybudovaného odlehčovacího příkopu. Je také přehlížen neklidný terén v lese i na poli nad silnicí, tj. rýhy, které nemohou být pozůstatky úvozových cest. Posouzení ČGS žalobce rovněž vytkl nedostatečnost místního šetření a zjevnou neznalost historických souvislostí. ČGS se podle žalobce věcně naprosto chybně vyjadřovala jak k údajné morfologické monotónnosti terénu, tak k existenci odlehčovacího příkopu, který chybně identifikovala. Zjevně jí nebyly předloženy žádné podklady, nijak nekontaktovala žalobce a neprovedla ani další šetření k ověření skutečností, na které upozorňoval RNDr. Kněžek.
4. Vlastní přezkum argumentů v předložených posudcích, jakož ani ostatních důkazů předložených žalobcem, proveden nebyl. Podle žalobce přitom závěry znaleckých posudků nelze ve správních řízeních přejímat bez jejich kritického zhodnocení. To nutně platí obzvláště v případech, kdy jsou předneseny pochybnosti o jejich správnosti či kdy existují posudky rozporné. Posouzení provedené ČGS přitom není závazným stanoviskem a ani nelze dovodit jeho vyšší důkazní hodnotu, než jakou mají znalecké posudky vypracované soudními znalci. Žalobce nesouhlasí ani s tím, že by šlo o kontrolní posudek. Věcně ani formálně nebyly vypořádány ani námitky proti vyjádření Mgr. Novotného, u kterého žalobce trvá na to, že věcně ani formálně nenaplnuje náležitosti odborného posouzení. Žalobce v důsledku uvedeného namítal chybně zjištěný skutkový stav i nesprávné právní posouzení věci.
5. Dále žalobce namítal, že nebylo nijak odůvodněno neprovedení důkazů (ohledání místa, vyjádření zpracovatele posudku a zpracování revizního posudku), jejichž provedení navrhoval na podporu svých tvrzení, podle kterých záměr v předložené podobě ohrožuje jak sousední pozemky a stavby

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

na nich stojící, tak i samotnou navrhovanou stavbu, k jejichž obsluze má v budoucnu sloužit, a hrozí nevratným poškozením dotčeného území. Záměr se tak podle něj dostával do rozporu s obecnými požadavky na užívání území a odporoval § 76 i § 90 stavebního zákona. Žalovaný se podle žalobce důkazními návrhy zabýval blíže, postup stavebního úřadu ale fakticky prohlásil za správný. Podle žalovaného totiž potřebné ohledání místa bylo provedeno ČGS, přičemž její posudek již je posudkem kontrolním. Takovýto zjednodušující závěr podle žalobce popírá samotnou podstatu jeho námitek. Námitky proti správnosti posudku podle něj jistě nelze vyvrátit poukazem na to, že ohledání místa bylo provedeno již zpracovatelem tohoto posudku. Opět zde tedy podle žalobce dochází k nepřipustnému přenosu rozhodování správního orgánu na znalce, když jeho závěry a metody nejsou kriticky hodnoceny a jsou bez dalšího přejímány. Důvod, proč nelze provést výslech znalce, podle žalobce není ani zmínkou objasněn ani v napadeném rozhodnutí.

Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ohradil se proti tvrzení, podle kterého bude navrhovaná stavba v dané lokalitě umístěna bez dalších opatření. Opatření vyplynula již z inženýrskogeologického posudku Mgr. Libora Novotného, podle kterého k tomu, aby nedošlo k porušení stability svahů, v konkrétním případě stačí dodržet základní zásady provádění zemních prací – provádění výkopových prací v souladu s projektovou dokumentací, omezení doby otevřené výkopové jámy po dobu nezbytně nutnou a průběžné odvodňování výkopových jam. To bylo potvrzeno i revizním posudkem ČGS, která doplnila další opatření, a sice aby navrhovaná stavba včetně plánovaných rodinných domů (které ovšem nejsou předmětem tohoto řízení) byla provedena podle platných norem ČSN P 73 1005 (Inženýrskogeologický průzkum) a ČSN 75 9010 (Vsakovací zařízení srážkových vod). Žádná další nadstandardní opatření nebyla s ohledem na geologické podmínky v území doporučena, neboť umístění ani provádění navrhované stavby nepředstavuje riziko svahových pohybů (sesuvů).
7. Žalovaný nesouhlasil ani s tím, že námitky žalobce nebyly věcně přezkoumány a vypořádány. Z posudku Mgr. Libora Novotného i z posudku ČGS, zpracovaného jako posudku revizního, a na základě zhodnocení dostupným pramenů a terénního šetření na místě stavby, vyplynulo, že místo navrhované stavby se nachází v území, které není dotčeno svahovými pohyby a ani k nim nevykazuje náchylnost. Zpracovatelé podle žalovaného vycházeli jak z dostupných podkladů, týkajících se poznatků o svahových pohybech v oblasti, které dlouhodobě sleduje právě ČGS, tak i z cílené terénní rekognoskace. Posudky zpracované osobami s odbornou způsobilostí v oboru geologie a hydrogeologie byl podle žalovaného náležitě zjištěn skutkový stav a na jejich základě věc dostatečně posouzena.
8. Podle žalovaného nebylo třeba dalšího dokazování, neboť skutkový stav byl zjištěn. Námitky týkající se jeho řádného zjištění, resp. návrhy žalobce na provedení dalších důkazů, byly vypořádány zejména na str. 6 napadeného rozhodnutí právě s oporou v doložených posudcích. V napadeném rozhodnutí je rozvedeno i to, proč žalovaný navrhované „další důkazy“ nepovažoval za nové důkazy.

Replika žalobce

9. V replice ze dne 5. 6. 2019 žalobce namítl, že geologické podmínky v dané lokalitě vyžadují opatření specifická a nadstandardní, a že již prokazatelně zpochybnil dostatečnost navrhovaných běžných opatření. Zopakoval, že trvá na tom, že jeho velmi konkrétní námitky žalobce nebyly žádným způsobem reflektovány a důkazy navrhované k překlenutí nedostatků posudků, na které upozorňoval, nebyly provedeny.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

10. Ing. M. S. ve svém vyjádření odkázal na své souhrnné vyjádření, které dne 13. 9. 2018 odeslal stavebnímu úřadu, a které je součástí správního spisu.

Posouzení věci soudem

11. Před vlastním přezkoumáním napadeného rozhodnutí je podle názoru soudu nezbytné reagovat na to, že Magistrát města Ústí nad Labem, tj. správní orgán prvního stupně, v podání ze dne 8. 2. 2022 požádal, aby s ním bylo jednáno jako s osobou zúčastněnou na řízení. Správnímu orgánu prvního stupně však takové postavení nepřísluší, neboť nesplňuje zákonné podmínky upravené v § 34 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu totiž platí, že správní orgán prvního stupně není účastníkem řízení o žalobě proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu a nemůže být ani osobou zúčastněnou na tomto řízení (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2013, č. j. 4 As 77/2013-25, nebo ze dne 27. 9. 2013, č. j. 5 As 57/2013-16).
12. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem výslovně souhlasili.
13. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady přitom vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobkyně uplatnila v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobkyně je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení i zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci zjištěny nebyly.
14. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu projednávaného případu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
15. V projednávané věci žalobce brojí proti rozhodnutí, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí stavebního úřadu o umístění stavby tvořené jednak částí *SO 01 Vjezdy*, tj. čtyřmi vjezdy (připojení budoucích čtyř rodinných domů na místní komunikaci), a jednak částí *SO 02 Zásobování vodou*, která sestává z prodloužení vodovodu v délce 33,29 metru a ze čtyř vodovodních přípojek (vzdálenost vodoměrných šachet od řady nepřesáhne pět metrů).
16. Soud nejprve považuje za potřebné poukázat na to, že na rozhodnutí správních orgánů obou stupňů je v rámci soudního přezkumu pohlíženo jako na jeden celek (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2011, č. j. 5 As 63/2011-86). To mimo jiné znamená, že případné nedostatky v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí může napravit druhostupňový orgán.
17. Dále je třeba vycházet z toho, že podle § 127a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), jestliže znalecký posudek předložený účastníkem řízení má všechny zákonem požadované náležitosti a obsahuje doložku znalce o tom, že si je vědom následků vědomě nepravdivého znaleckého posudku, postupuje se při provádění tohoto důkazu stejně, jako by se jednalo o znalecký posudek vyžádaný soudem. Soud umožní znalci, kterého některá ze stran požádala o znalecký posudek, nahlédnout do spisu nebo mu jinak umožní seznámit se s informacemi potřebnými pro vypracování znaleckého posudku. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2015, č. j. 9 As 206/2014-48, publ. pod

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

č. 3283/2015 Sb. NSS, „*má-li posudek předložený účastníkem správního řízení náležitosti znaleckého posudku dle § 127a o. s. ř., postupuje se při jeho provádění stejně jako při provádění znaleckého posudku znalce ustanoveného správním orgánem podle § 56 správního řádu z roku 2004.*“ Podle dalšího rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2016, č. j. 2 As 194/2016-29, znalecký posudek musí obsahovat všechny náležitosti, jak je vymezuje § 13 vyhlášky č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*vyhláška k provedení zákona o znalcích a tlumočnících*“). Jak vyplývá z § 127a o. s. ř., aby se k takovému znaleckému posudku přistupovalo stejně, jako by byl vyžádán soudem, potažmo správním orgánem, musí takový posudek obsahovat ještě další náležitost, a to doložku o tom, že si je znalec vědom následků vědomě nepravdivého znaleckého posudku. Osvědčení o odborné způsobilosti nenahrazuje rozhodnutí o jmenování znalcem ministrem spravedlnosti nebo krajským soudem (§ 3 odst. 1 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění účinném do 31. 12. 2020).

18. Listina předložená žalobcem ve správním řízení a nazvaná „*Geologické poměry pozemků na jižním okraji Hostovic*“, kterou zpracoval RNDr. Jan Kněžek v srpnu 2016, náležitosti podle § 13 vyhlášky k provedení zákona o znalcích a tlumočnících nemá a není k ní ani připojena doložka o tom, že si je znalec vědom následků vědomě nepravdivého znaleckého posudku. Takováto doložka není připojena ani k listině nazvané „*Inženýrsko-geologický posudek*“ a zpracované Mgr. Liborem Novotným na žádost manželů S. Obě listiny jsou opatřeny razítky, podle kterých mají jejich zpracovatelé odbornou způsobilost v hydrogeologii. Nemá-li však předložený posudek náležitosti znaleckého posudku podle § 127a o. s. ř., což byl i případ právě uvedených listin předložených ve správním řízení účastníky správního řízení, je třeba na ně nahlížet stejně jako na listinný důkaz.
19. Z tohoto důvodu je tedy třeba odmítnout argumentaci žalobce, který poukazuje na vyšší důkazní hodnotu jím předložené listiny autora RNDr. Kněžka, kterou nesprávně považuje za znalecký posudek, a správním orgánům vytýká, že se s ní nesprávně vypořádaly. Stejně tak nepřipadný byl za přezkoumávané procesní situace jeho požadavek na zpracování revizního posudku. V případě, že zde zjevně neexistují znalecké posudky, jejich závěry si kolidují, zpracování revizního posudku není namístě.
20. Z předloženého správního spisu soud zjistil, že stavební úřad požádal ČGS o provedení kontrolního geologického průzkumu na pozemcích parc. č. XA a XB v katastrálním území X, a to z důvodu sporných geologických průzkumů, přičemž ČGS poskytl mj. i listiny vyhotovené RNDr. Kněžkem i Mgr. Novotným. V „*Kontrolním inženýrsko-geologickém posouzení stability svahu na pozemcích parc. č. XA, XB v katastrálním území X*“ vyhotoveném ČGS dne 14. 5. 2018 (dále i jen „*posouzení ČGS*“) je uvedeno, že ČGS se problematikou svahových pohybů v oblasti Českého středohoří zabývá dlouhodobě a že zpracovatel tohoto posouzení vycházel ze své dřívější studie z roku 2007 a cílené terénní rekognoskace širšího území (tj. místního šetření) provedené v lednu 2018. Současně se ČGS zabývala i listinami vyhotovenými RNDr. Kněžkem a Mgr. Novotným. V posouzení ČGS jsou popsány geologické poměry zájmového území, ze kterých vyplývá, že zdejší svahy nemají přirozenou predispozici k sesouvání, a náchylnost k sesouvání v dané oblasti je tedy nízká. Z místního šetření vyplynuly odůvodněné závěry, podle kterých ojediněle sledované jevy jako trhlinky v asfaltu vozovky, vykloněné ploty a erozní rýhy v horní části svahu v lese nad silnicí, nejsou sesuvného původu. Tyto závěry přitom jsou dostatečně podloženy také mapkami digitálního modelu reliéfu a sklonitosti svahů zájmového území, související fotodokumentací i tím, že v Registru svahových nestabilit ČGS nemá být v daném místě evidován sesuv ani jiná nestabilita.
21. ČGS se dále v posouzení ztotožnila se závěry, které učinil Mgr. Novotný. Jeho zpráva – ač stručná – podle ČGS vychází z místního šetření a archivních dat čerpaných zejména z archivu ČGS, a tyto adekvátně interpretuje. Zprávu RNDr. Kněžka, který měl čerpat zejména z místního šetření a svých znalostí, naopak považovala za nepřesnou až tendenční. Podle ČGS RNDr. Kněžek po úvodní části obecného popisného charakteru, která se věnovala poměrům širší oblasti v Českém středohoří, v kapitole V. Geotechnické poměry bez jakéhokoli komentáře vychází z již dávno neplatné normy ČSN 73 1001, a místním zeminám podle ní přiřazuje směrné normové Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

hodnoty, a to aniž by u nich navíc byl proveden zrnitostní rozbor. Použité hodnoty navíc jsou relevantní pouze pro neodvodněné podmínky, a nelze je tedy považovat za materiálové vlastnosti zemin v území. V následující kapitole pak RNDr. Kněžek poukazuje nejprve na svahové pohyby, které nemají s řešenou lokalitou přímou souvislost. S některými jevy zjištěnými již v řešené lokalitě, které jsou popsány v bodě 3 kapitoly VI. zprávy RNDr. Kněžka, se ČGS ve své zprávě již vypořádala (vykloněné ploty, praskliny na povrchu vozovky). Další jev – údajné „uzavírání odlehčovacího příkopu“ – je podle ČGS ve skutečnosti způsoben prostým zanášením příkopu erodovanými splachovými sedimenty. Poslední popisovaný jev, tedy „neklidný terén jak v lese, tak na poli“, podle ČGS mezi specifické morfologické projevy svahových deformací nepatří. Možnosti a podmínky zasakování, popř. ovlivnění stávajících staveb zasakování, musí podle ČGS určit až podrobný inženýrskogeologický průzkum na základě vsakovacích zkoušek v souladu s platnou normou ČSN 75 9010 (Vsakovací zařízení srážkových vod).

22. Z uvedené rekapitulace je zřejmé, že nemůže obstát námitka žalobce, podle které se ČGS ve svém posouzení nezabývala skutečnostmi, které ve své zprávě jako projevy svahových deformací popsal RNDr. Kněžek. Všemi těmito jevy se ČGS ve svém posouzení zabývala, přičemž současně vysvětlila a podložila, proč je nelze považovat za důsledky či projevy svahových pohybů. S ohledem na to, že byly dostatečně zjištěny a popsány geologické poměry v širším území se závěrem, že náchylnost k sesouvání je v dané oblasti nízká, nelze jako pochybení hodnotit to, že se ČGS nezabývala konkrétně plotem či nemovitostí žalobce.
23. Žalobce dále správním orgánům vytkl, že neprovedly vlastní přezkum jeho argumentů a závěry ČGS převzaly bez kritického zhodnocení, které je podle něj třeba o to víc v případech, kdy jsou předneseny pochybnosti o jejich správnosti či kdy existují posudky rozporné. Soud se s touto námitkou neztotožňuje. Nejprve je totiž třeba uvést, že žalobce je ve své argumentaci od počátku řízení konzistentní a i jeho námitky proti zprávě ČGS, ze které ve svém rozhodnutí vycházel stavební úřad, v podstatě spočívají v tom, že je odmítá a setrvává na závěrech, které dovozuje z jím hned na počátku řízení předložené zprávy RNDr. Kněžka. Stavební úřad na jeho argumenty reagoval, manželé Simonovi proto předložili inženýrsko-geologický posudek Mgr. Novotného. Stavební úřad následně požádal ČGS o provedení kontrolního geologického průzkumu na pozemcích parc. č. XA a XB v katastrálním území X, neboť závěry doposud předložených zpráv považoval za rozporné, přičemž ČGS poskytl mj. i listiny vyhotovené RNDr. Kněžkem i Mgr. Novotným.
24. Předložené posouzení, k jehož závěrům se správní orgány přiklonily, bylo vypracováno Českou geologickou službou, která dle § 17 zákona č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, vykonává státní správu v oblasti geologické služby, tj. shromažďuje a poskytuje údaje o mj. geologickém složení území, ochraně a využití nerostných zdrojů, a je tedy subjektem nepochybně povolaným se k dané problematice vyjádřit. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí ztotožnil i s posouzením zpráv Mgr. Novotného a RNDr. Kněžka tak, jak je provedla ČGS, když dodal, že vypovídací hodnotu postrádá i další dokumentace přiložená žalobcem k odvolání a že žalobcem nebyly ve vztahu ke zprávě ČGS opatřeny relevantní oponující dokumenty. Žalovaný tedy na základě posouzení ČGS neshledal, že by umístění navrhované stavby mělo mít zásadní vliv na geologické poměry, a to zejména pokud je záměr koncipován při okraji předmětného pozemku.
25. Za popsané procesní situace soud takovéto převzetí závěrů odborného a kompetentního subjektu, tedy ČGS, nepovažuje za problematické. K námitkám žalobce je třeba poukázat na to, že fakticky nenamítal nedostatky či konkrétní nesprávnost posouzení ČGS, ale pouze za jedinou správnou považoval zprávu RNDr. Kněžka. Setrval proto na relevanci jevů, které v ní RNDr. Kněžek popsal, a závěrech, které žalobce z této zprávy dovozoval, aniž by přiléhavě reagoval na výtky, které ČGS směrem ke zprávě RNDr. Kněžka adresovala a se kterými se správní orgány zjevně ztotožnily. Posouzení ČGS se přitom se zprávou RNDr. Kněžka podrobně vypořádalo a konkrétně ukázalo na její nedostatky. Obráceně tomu však nebylo. Rovněž zde neexistoval jiný znalecký posudek, který by byl se zprávou ČGS v rozporu.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

26. Zprávu RNDr. Kněžka ze srpna 2016 sám soud hodnotí jako nepodloženou [autor v jejím úvodu ostatně uvádí, že jde o „*souhrn místních poznatků získaných při geologickém a hydrogeologickém mapování a pracích pro projekt kanalizace Hostovice, doplněný o terénní rekonoskaci u jižního konce zástavby*“ a že „*si neklade nárok na platnost, jakou mají geologický nebo hydrogeologický průzkum dle Vyhlášky o geologických pracích, hydrogeologický posudek pro vsakování přečištěných odpadních vod podle Metodického pokynu k Nařízení vlády 416/2000 Sb. nebo kap. 4 (povinné geologické výsledky) ČS Vsakování dešťových vod*“] a v zásadních místech zcela nepřezkoumatelnou až nesrozumitelnou a bez zjevné návaznosti na další části zprávy a učiněný závěr (viz kapitola V. ve vztahu ke bodu 1. kapitoly VI. a závěru zprávy). Souvislost učiněného závěru, podle kterého „*popsané místo... vylučuje přidávání vody do podzemí*“ s navrhovanou stavbou (čtyř vjezdů, prodloužení vodovodu a čtyř vodovodních přípojek) soudu rovněž není zřejmá. Z připojených fotografií (kromě toho, že nejsou jakkoli lokalizovány) navíc v naprosté většině případů jevy tvrzené RNDr. Kněžkem jako projev zrychlených svahových pohybů ani nejsou zřetelné.
27. Jak již bylo shrnuto výše, s jevy pozorovanými v okolí navrhované stavby se navíc odbornějším a zejména relevantními skutečnostmi podloženým způsobem vypořádala ČGS. Rovněž nelze přehlédnout, že v samotném závěru zprávy RNDr. Kněžka je zdůrazněno, že vzhledem k jeho závěrům je namístě, aby věc posoudila ČGS, což ostatně žalobce i v řízení navrhl a stavební úřad učinil. Listina nazvaná „*ÚSTÍ n. L. HOSTOVICE – Svahové nestability u Hospodářské ulice*“ ze dne 6. 1. 2018, ve které se RNDr. Kněžek vyjadřuje k projektu navrhované stavby, trpí týmiž nedostatky jako jeho předchozí zpráva, tj. opět není podloženo ani to, že skutečně existují popsané jevy, natož pak aby z řádně zjištěných skutečností přezkoumatelným způsobem vyplýval závěr, který RNDr. Kněžek učinil ohledně vsakování vod v území a o nebezpečí i liniových výkopů pro potrubí a vedení.
28. Soud proto uzavřel, že stav věci byl správními orgány zjištěn v rozsahu, o kterém nejsou důvodné pochybnosti. Zabývat se (podle žalobce nevypořádanými) námitkami žalobce proti zprávě Mgr. Novotného správní orgány za situace, kdy z ní nevycházely, neboť své rozhodnutí (v žalobcem sporované části) primárně opřely o posouzení ČGS, neměly povinnost.
29. Optikou již zmíněného, totiž že na rozhodnutí správních orgánů obou stupňů je v rámci soudního přezkumu pohlíženo jako na jeden celek, je třeba nahlížet na další námitku žalobce, podle které nebylo nijak odůvodněno neprovedení důkazů (ohledání místa, vyjádření zpracovatele posudku a zpracování revizního posudku). Toto sice žalobce namítá, aby však vzápětí uvedl, že žalovaný se důkazními návrhy zabýval blíže. Soud konstatuje, že žalovaný se zejména na straně 6 napadeného rozhodnutí se všemi uvedenými důkazními návrhy vypořádal. Ohledání místa považoval s ohledem na dostatečně zjištěný stav věci za nadbytečné. Cílenou terénní rekonoskaci, včetně průzkumu celého širšího území, totiž provedla ČGS v období ledna 2018. K žalobcem požadovanému doplnění posouzení ČGS tak, aby se vypořádala i s ostatními projevy tvrzených svahových sesuvů na pozemku žalobce, žalovaný uvedl, že posouzení ČGS se tímto již zabývalo. Zpracování revizního posudku žalovaný odmítl opět s poukazem na dostatečně zjištěný stav věci a na to, že žalobce nepředložil relevantní podklady, které by vyvrátily závěry vyplývající z posouzení ČGS. V závěru ohledně dostatečně zjištěného stavu věci se soud se žalovaným ztotožňuje (viz předchozí pasáže odůvodnění rozsudku), nemůže proto ani souhlasit s námitkou žalobce, podle které neměl být zamítnut jeho návrh na provedení důkazu ohledáním místa.
30. Žalobce dále namítal, že ani žalovaný neuvedl, proč nelze provést výslech znalce. K tomu soud uvádí, že mu není zřejmé, jakým výslechem znalce se měl žalovaný zabývat, neboť z předloženého správního spisu nezjistil, že by žalobce v řízení výslech nějakého konkrétního znalce navrhl. Jak však již bylo uvedeno výše, stav věci tak, jak byl správními orgány zjištěn, další dokazování nevyžadoval.
31. Obecnou námitkou, podle které geologické podmínky v dané lokalitě vyžadují specifická a nadstandardní opatření, spojenou s tvrzením, že žalobce prokazatelně zpochybnil dostatečnost

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

navrhovaných běžných opatření, se soud nezabýval již proto, že byla uplatněna po uplynutí dvouměsíční lhůty pro podání žaloby podle § 72 odst. 1 s. ř. s.

32. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti soud vyhodnotil žalobu proti rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
33. Současně soud v souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, přičemž tento ani jejich náhradu nepožadoval.
34. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť podle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil, a v předmětném řízení nebyly soudem osobě zúčastněné na řízení uloženy žádné povinnosti. S ohledem na zavedenou praxi krajských soudů a Nejvyššího správního soudu (srov. např. jeho rozsudek ze dne 19. 8. 2016, č. j. 4 As 56/2016-53, ze dne 14. 5. 2015, č. j. 3 As 85/2015-8, ze dne 24. 2. 2016, č. j. 3 As 220/2015-49, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 4 As 223/2015-43, ze dne 6. 10. 2015, č. j. 8 As 171/2014-67, nebo ze dne 6. 8. 2015, č. j. 10 As 43/2015-49) soud v dané situaci nezahrnul vypořádání nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení do výroku a zabýval se jím toliko v odůvodnění tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 21. února 2022

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.